

Racones del Ripollès: església de Sant Cristòfol de Ventolà

Nova proposta per redescobrir el patrimoni de la comarca, al terme de Ribes de Freser

Sant Cristòfol de Ventolà. Foto: Antonio Mora i Vergés

Anàvem la Maria Jesús Lorente Ruiz i l'Antonio Mora Vergés, per les terres del Ripollès sobirà, per arribar a la nostra destinació en aquesta ocasió, ens cal superar una pista asfaltada de cinc quilometres, que s'inicia en el punt quilomètric 124 de la carretera que des de Ribes mena fins a Puigcerdà superant la collada de Toses. Tenim una certa experiència en la conducció per aquests accessos pavimentats i/o encimentats que pomposament es qualifiquen de "carreteres", i d'aquest de Ventolà en concret, us recomanem fer-lo amb la màxima atenció i diligència.

Ventolà, "elevat, llevat enlaire" segons el mestre Coromines, és un agregat de Ribes de Freser; està situat a la solana de la serra d'Estremera i de la serra del Far, a una altitud de 1.385 metres, al nord-oest del terme. El trobem esmentat en documents dels anys 982 i 988, en els que els monestirs de Ripoll i de Sant Joan, disposen de les possessions que hi tenien.

Ens aturem per admirar el grèvol monumental, inclòs dins del catàleg d'arbres i arbredes de Catalunya, que cal superar en el camí que mena fins l'església dedicada a Sant Cristòfol, com moltes d'aquestes valls. És un exemple de la mal denominada "arquitectura rural", que malgrat les modificacions, reedificacions, reformes i restauracions, fa pensar en els models romànics del segle XI.

Us deixo [un enllaç on de forma documentada i rigorosa](#) es defensa la tesis que Sant Cristòfol i

Sant Menna (desconegut aquest segon per aquestes terres del Ripollès), en la realitat foren una única persona.

L'edifici que veiem avui és una església senzilla, d'una nau molt restaurada, allargassada i coberta amb volta de canó, reforçada per tres arcs torals, i capçada a llevant per un absis semicircular, el qual s'obre a la nau per un simple plec que fa la gradació d'amplades. La porta s'obre al cantó de migjorn, i al fons de l'absis s'obre una finestra de doble esqueixada; a la façana de ponent hi ha un ull de bou, però de construcció posterior.

Sobre les façanes de ponent i de migjorn, de forma excèntrica, hi ha situat, damunt la volta, un petit campanar de coberta piramidal, amb un sol nivell de finestres, en arc apuntat, molt esveltes, obertes a cadascuna de les quatre façanes, que fou afegit possiblement per desenvolupar tasques de guàrdia i bada en època baix-medieval, i que com en altres casos, acabarà integrat dins l'edifici religiós. A banda del porxo, al llarg dels temps s'afegí també una capella a la façana de migjorn i altres dependències. El fossar està situat a ponent sota el campanar.

Entre els anys 1975 i 1984 va ser restaurada, ens agradaria tenir imatges anteriors a aquelles intervencions.

Vista lateral de Sant Cristòfol de Ventolà. Foto: Antonio Mora i Vergés

Absis de Sant Cristòfol de Ventolà. Foto: Antonio Mora i Vergés

[Secció Racons del Ripollès](#)

[Crònica de l'excursió al bloc *Conèixer Catalunya*](#)

[googlemaps]<http://maps.google.es/maps/ms?msid=202826986106990285684.00047403bb90087382c7a&msa=0&ll=42.333169,2.068176&spn=0.089971,0.264187>[/googlemaps]